

Η Ζάκυνθος έψαλε και τραγούδησε στο Βανάτο: Μνήμη Σεισμοπυρκαγιάς 1953 και προανάκρουσμα Πανηγυριού Παναγούλας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ζακύνθου

Μια ξεχωριστή βραδιά αφιερωμένη στη ζακύνθια μουσική παράδοση, εκκλησιαστική και λαϊκή, πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Κυριακής, 9 Αυγούστου 2026, στην Παναγούλα Βανάτου, με τη συνεργασία του Μορφωτικού Κέντρου Λόγου και Τέχνης «Αληθώς» και της πολυφωνικής Μικτής Χορωδίας του Φιλανθρωπικού Συλλόγου «Το όνειρο του Παιδιού».

Η εκδήλωση είχε διπλό συμβολικό προσανατολισμό: αφενός αποτέλεσε μια μουσική υπόμνηση της Σεισμοπυρκαγιάς του Αυγούστου 1953, που σημάδεψε ανεξίτηλα τη Ζάκυνθο και τον πολιτισμό της, και αφετέρου ένα πολιτιστικό προανάκρουσμα του

ετήσιου Πανηγυριού της Παναγούλας, το οποίο θα κορυφωθεί στις 14 και 15 Αυγούστου, κατά τη μεγάλη θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Η βραδιά άρχισε εντός του Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με την τέλεση του Μικρού Παρακλητικού Κανόνα προς την Παναγία, κατά το ιδιαίτερο ζακύνθιο μουσικό ιδίωμα της εκκλησιαστικής ψαλτικής.

Την Παράκληση τέλεσε, από πλευράς ιερατείου, ο Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Παράσχης, Προεφημέριος Κερίου, ενώ τον χορό των ιεροψαλτών διηύθυνε, τιμής ένεκεν, ο εκ Χουρχουλιδίου Ζακύνθου ορμώμενος Πρωτοψάλτης Αθηνών κ. Παναγιώτης Κάνδηλας.

Στο Ιερό Βήμα συμπροσευχόταν ο Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Διονύσιος Δ΄, ο οποίος, μετά το πέρας της Παρακλήσεως, απηύθυνε προς το εκκλησίασμα ομιλία με θεομητορικό περιεχόμενο, μέσα στο πνευματικό κλίμα των ημερών που οδηγούν προς τη μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Στην Παράκληση παρέστησαν, μαζί με δεκάδες πιστούς, ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. Διονύσης Ακτύπης και ο Δήμαρχος Ζακύνθου κ. Γιώργος Στασινόπουλος.

Μετά την ιερά Παράκληση μέσα στον Ναό, η βραδιά συνεχίστηκε στο προαύλιο της Παναγούλας, όπου η πολυφωνική μικτή Χορωδία του Συλλόγου παρουσίασε το μουσικό πρόγραμμά της υπό την διεύθυνση του μαέστρου Δημήτρη Κάνδηλα. Ακούστηκαν ζακυνθινά άσματα από τη μουσική παράδοση του νησιού και μελοποιημένη ποίηση, ενώ το πρόγραμμα εμπλουτίστηκε και με άλλα αγαπημένα, ποιοτικά λαϊκά τραγούδια.

Τη συναυλία παρακολούθησε πολυπληθές κοινό. Μεταξύ των παρισταμένων ήταν επίσης ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Ζακύνθου κ. Κωνσταντίνος Αλεξόπουλος και ο Διοικητής Σταθμού Ζακύνθου κ. Χρήστος Κωτσιόπουλος.

Η συνύπαρξη της ζακύνθιας εκκλησιαστικής ψαλτικής και του λαϊκού τραγουδιού απέκτησε ιδιαίτερο νόημα σε μια βραδιά αφιερωμένη και στη μνήμη του 1953. Η μεγάλη καταστροφή του Αυγούστου εκείνης της χρονιάς άλλαξε δραματικά την όψη της Ζακύνθου, αφήνοντας βαθύ αποτύπωμα στη συλλογική μνήμη. Μέσα από τις γενιές που ακολούθησαν, οι μουσικοί τρόποι, τα τραγούδια, η ποίηση και τα ιδιαίτερα πολιτιστικά γνωρίσματα του τόπου εξακολούθησαν να μεταδίδονται και να αποτελούν ζωντανά στοιχεία της ζακύνθιας ταυτότητας.

Υπό αυτή την έννοια, η μνήμη της Σεισμοπυρκαγιάς συνδέθηκε στη συγκεκριμένη εκδήλωση με τη συνέχεια. Η Ζάκυνθος θυμάται την καταστροφή της και συγχρόνως ψάλλει και τραγουδά όσα κατόρθωσε να διασώσει μέσα στον χρόνο. Η τοπική μουσική κληρονομιά παραμένει ζωντανή μέσα από τις φωνές των ανθρώπων που εξακολουθούν να την υπηρετούν και να την παραδίδουν στις νεότερες γενιές.

Ιδιαίτερη θέση στη βραδιά είχαν οι τιμητικές διακρίσεις που απένειμε ο Σύλλογος σε δύο προσωπικότητες για τη διαχρονική συμβολή τους στον Πολιτισμό.

Με τιμητική πλακέτα βραβεύθηκαν ο βαρύτονος και συνταξιούχος εκπαιδευτικός κ. Στάθης Μπετίνης και ο Βανατιώτης βιρτουόζος του ακορντεόν κ. Βασίλης Ζαρκάδης, ως έκφραση αναγνώρισης της μακρόχρονης παρουσίας και προσφοράς τους στην πολιτιστική ζωή του τόπου.

Η βράβευση του κ. Βασίλη Ζαρκάδη είχε και μουσική συνέχεια. Ο ίδιος πήρε το ακορντεόν και χάρισε στο πολυπληθές ακροατήριο αγαπημένους σκοπούς, δημιουργώντας μία από τις θερμότερες και συγκινητικότερες στιγμές της βραδιάς. Η δεξιοτεχνία και η αμεσότητα της ερμηνείας του ενθουσίασαν τους παρισταμένους, οι οποίοι τον καταχειροκρότησαν.

Παράλληλα, η εκδήλωση αποτέλεσε το πολιτιστικό προανάκρουσμα του Πανηγυριού της Παναγούλας. Από την Παράκληση προς τη Θεομήτορα έως τα τραγούδια στην αυλή του Ναού, η βραδιά εισήγαγε ενορίτες και φίλους στο εορταστικό κλίμα των ημερών που οδηγούν στην Κοίμηση της Θεοτόκου και στο μεγάλο Πανηγύρι της 14ης και 15ης Αυγούστου.

Έτσι, η βραδιά της 9ης Αυγούστου συνέδεσε τρεις πολύτιμες διαστάσεις της ζωής του τόπου: τη μνήμη της Ζακύνθου που δοκιμάστηκε στη Σεισμοπυρκαγιά του 1953, τη μουσική παράδοση που εξακολουθεί να ακούγεται ζωντανή και την προετοιμασία για το Πανηγύρι της Παναγούλας. Μνήμη, πολιτισμός και πίστη συναντήθηκαν στον ίδιο χώρο, κάτω από τον αυγουστιάτικο ουρανό του Βανάτου.

